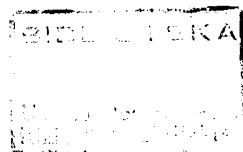


URZĄD PATENTOWY



B 436 17/04



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25635.

Kl. 70 d, 2/01.

Włodzimierz Sawicki
(Lwów, Polska).

Suszka z taśmą, osuszającą atrament.

Zgłoszono 27 listopada 1935 r.
Udzielono 18 października 1937 r.

Używane dotychczas suszki posiadają tę wadę, iż na osuszanie pisma za pomocą tych suszek potrzeba zbyt wiele bibuły, najwięcej bowiem zużywa się tylko jej środkowa część, obie zaś górne części, pozostają prawie nieużyte. Poza tym do osuszania pisma używa się w nich bibuły, materiału nie bardzo do tego celu odpowiedniego, ponieważ przy suszeniu następuje bardzo często rozmazanie pisma.

Istotą wynalazku jest zastosowanie w suszce jako materiału, osuszającego pismo, taśmy z tkaniny, najlepiej niekrochmalonej względnie nieimpregnowanej, nawiniętej na znany wałek i przesuwanej na suszce przy pomocy drugiego znanego wałka. Ten ostatni wałek obracany jest przy pomocy kłucza. Zmiana taśmy dokonuje się zatem w znany sposób przez stopniowe przewijanie

taśmy osuszającej z jednego wałka na drugi. Przedmiot wynalazku uwidoczniony został na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia kadłub suszki, fig. 2 — widok tego kadłuba z góry, fig. 3 — jedną ściankę kadłuba suszki, fig. 4 — drugą ściankę, fig. 5 — poprzeczny przekrój suszki, fig. 6 — płytkę, zakrywającą wnętrze suszki, fig. 7 — część taśmy osuszającej z haczykiem, fig. 8 — wałek, na którym nawinięta jest taśma osuszająca, fig. 9 — rączkę suszki.

Kadłub suszki, składający się z dwóch ścianek *X* i *y* (fig. 1 i 5) oraz denka *d*, jest wewnątrz próżny. Jedna z jego ścianek *X* zaopatrzona jest w dwie sprężynki *s* i *L* z okrągłymi otworami w górnej ich części, umieszczone obok siebie w pewnym oddaleniu. Przeciwległa ściana *y* jest zaopatrzona w sprężynkę *t* z otworem w górnej części i

w klucz K , służący do obracania jednego z wałków. Do środkowej części dna d przymocowany jest pręt p (fig. 5), na końcu nagwintowany. Górne krawędzie ścian X i y (fig. 5) wystają nieco ponad górne krawędzie dna d . Same ścianki X i y posiadają wzdłuż całego dolnego brzegu, to jest w miejscu, gdzie ten brzeg zbiega się z dnem d , mały rowek V (fig. 5) w kształcie odwróconej litery L , który czyni dno suszki nieco węższym i umożliwia zupełne zakrycie go przez przesuwającą się pod nim taśmę osuszającą. Dno suszki oklejone jest od zewnątrz warstewką miękkiej tkaniny. Suszka posiada jeszcze górną płytkę r (fig. 5), zakrywającą wewnątrz suszki, z otworem pośrodku, przez który przechodzi górna nagwintowana część pręta p , na którą nakręca się gałkę (fig. 9). W suszce według wynalazku jako materiał suszący zastosowana została taśma z tkaniny, np. z płótna, co nie wyklucza również zastosowania w tej suszce i bibuły. Lepiej jest jednak używać tkaninę, ponieważ lepiej wchłania ona atrament, a poza tym po wypraniu można ponownie użyć tę samą taśmę. Taśma osuszająca zaopatrzona jest po obu końcach w haczyki C (fig. 7) i nawinięta na wałek (fig. 8). Jeden koniec tego wałka posiada wyżłobienie a (fig. 8), na środku zaś umocowane jest uszko b (fig. 8), za które zaczepia się haczyk, znajdujący się na początku taśmy. W małym oddaleniu od obu końców wałka znajdują się dwie okrągłe blaszki W (fig. 8), zapobiegające tarcia taśmy osuszającej podczas przesuwania jej o wspomniane wyżej sprężynki S , L , t . Suszkę przygotowuje się do użytku w ten sposób, iż po odkręceniu gałki R (fig. 9) i odjęciu górnej płytki r zakłada się do wnętrza suszki dwa wałki. Na jednym z nich nawinięta jest taśma osuszająca, drugi zaś jest bez tej taśmy. Wałek bez taśmy zakłada się zawsze do tej części suszki, która zaopatrzona jest w klucz K i w sprężynę L , a robi się to w ten sposób, iż odgina się

lekko sprężynę L , wkłada do łożyska Z , mieszczącego się w kluczu K (fig. 2), wystającą część wałka, zaopatrzoną w wyżłobienie. Następnie puszcza się wolno sprężynę L , bacząc przy tym na to, aby koniec wałka, przeciwny do tego, który zaopatrzone jest w wyżłobienie a , wszedł do otworu, mieszczącego się w sprężynie L . Następnie zakłada się wałek z taśmą w tę część suszki, w której znajdują się sprężyny S i T . Robi się to w ten sposób, iż odgina się lekko sprężynę S , wkłada do otworu, mieszczącego się w sprężynie t , którykolwiek z końców wałka z taśmą, a następnie puszcza wolno sprężynę S , bacząc przy tym, aby koniec wałka wszedł do otworu, mieszczącego się w tej sprężynie. Po założeniu obu wałków do suszki łączy się koniec taśmy osuszającej z przeciwnym wałkiem w ten sposób, iż ujmując się ręką ten koniec taśmy, zaopatrzone w haczyk C , i przeprowadza ją wzdłuż całej zewnętrznej strony dna suszki d w kierunku wałka bez taśmy. Doszedłszy w ten sposób do tego wałka, zahacza się haczykiem C za uszko b , mieszczące się na tym wałku. Po kilku obrotach kluczem dla zapobieżenia wypadnięciu haczyka C z uszka b suszka jest gotowa do użytku. W wypadku zużycia się taśmy w jednym miejscu, przesuwa się kluczem dalszy ciąg taśmy, aż do zupełnego jej zużycia, poczem zakłada się do suszki nową taśmę, postępując z nią w sposób, wyżej podany.

Zastrzeżenie patentowe.

Suszka z taśmą, osuszającą atrament, nawiniętą na dwa wałki, osadzone w kadłubie tej suszki, umożliwiające przy obracaniu jednego z nich przesuwanie na suszce taśmy osuszającej, znamionna tym, że wymieniona wyżej taśma, osuszająca atrament, wykonana jest z tkaniny, np. płótna.

Włodzimierz Sawicki.

